

GŁOS POMORSKI

Rok 2.

(GAZETA POMORSKA)

Nr. 67

Prenumerata miejscowa: W ekspedycji miesięcznie 250 mk., kwartalnie 750 mk., z odnośnieniem do domu mies. 270 mk., kwart. 810 mk. Przedpłata na pocztę miesięcznie 275 mk., kwartalnie 825 mk. — W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

— — — Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. — — —

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem. Redaktor Naczelny przyjmuje od godziny 6-tej do 7-tej po południu

Reklamy: Przed tekstem 150 mk., w tekście 180 mk., za tekstem 150 mk. za wiersz. — Dla W. M. Gdańska i Prus Wschodnich 3 wzgl. 8 mk. niemieckich. — Dla zagranicy 5 wzgl. 15 mk. niemieckich. Administracja nie przejmie odpowiedzialności za termin ogłoszenia inzeratu

Ogłoszenia: Wiersz nonparelowy osmiolatowy lub tego miejsce dla wojew Pomorskiego i Poznańskiego 30 mk. Dla innych wojewodztw 45 mk

Rachunek bieżący: Bank Związku Sł. Zarobk. i Donziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grodzki
Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980.

Konto Pocztove: Kasa Oszczędności Oddział w Poznaniu nr. 20119.

Redakcja i Administracja:
Groblowa 27/29.

GRUDZIĄDZ, czwartek, dnia 16-go marca 1922

Telefon Nr. 50 i 51.

Czwórporozumienie a Genua.

Czwórporozumienie występuje solidarnie. — Żądania Czwórporozumienia. — Z Czwórporozumieniem zgadzają się także państwa bałtyckie. — Min. Skirmunt zadowolony z rezultatów ostatnich Konferencji.

Warszawa. (PAT.) Komunikat urzędowy: Rządy Rzeczypospolitej rumuńskiej, Królestwa Serbów, Chorwatów, Słoweniów oraz republiki czecho-słowackiej porozumiały się w celu solidarnego postępowania na konferencji genueńskiej. Dążąc do zapewnienia w Europie normalnego życia politycznego i ekonomicznego uznały one za konieczne wprowadzić w czyn co następuje:

- 1) Utrzymanie programu, ustalonego w Cannes przez przedstawicieli wielkich mocarstw sprzymierzonych dla konferencji w Genui. Rozprawy te nie mogą dotyczyć spraw wyłączonych z tego programu;
- 2) Zwolnienie w Belgradzie rzeczoznawców dla ustalenia wspólnie punktów widzenia ekonomicznych, które podtrzymywane będą wobec konferencji;
- 3) Konieczne pogodzenie ułatwień przemysłowych i handlowych i transportowych oraz zabezpieczenie niezależności poszczególnych państw sprzymierzonych i nie dopuszczenie do niejednorodnego ich traktowania;

4) Udział wszystkich państw sprzymierzonych w dyskusjach i orzeczeniach co do kwestji dotyczących ich interesów.

Warszawa. (PAT.) Biuro prasowe Ministerstwa Spraw Zagranicznych komunikuje:

Zbliżający się termin otwarcia konferencji w Genui nakazuje ustalenie pewnej linii postępowania wspólnego dla szeregu państw, które znajdują się w analogicznej sytuacji wobec tej konferencji. Zachowując nienaruszone stanowisko swoje do Francji, oparte na sojuszu, rząd polski uważa za konieczne dążenie do porozumienia się z jednej strony ze sojusznikami swoimi Rumunją, oraz z Czechosłowacją i Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweniów, a z drugiej strony z państwami bałtyckimi: Estonją, Finlandją i Łotwą.

Sposób współdziałania na konferencji genueńskiej z państwami Małej Ententy ustalony został w Bukareszcie w drodze bezpośredniego porozumienia przedstawicieli czterech państw, którzy ustalili wspólny tekst oświadczenia, ogłoszony w dniu dzisiejszym (podany powyżej. Red.)

Przystępując do porozumienia, rząd polski podkreślił uznaną przez Małą Ententę zasadę wykluczenia z obrad na konferencji w Genui istniejących traktatów zgodnie z artykułem 3 porządku dziennego tej konferencji, ustalonego w Cannes przez Radę Najwyższą dnia 11 stycznia 1922 r.

W myśl osiągniętego porozumienia przedstawiciele Polski uczestniczyli w konferencji ekspertów w Belgradzie, której zadaniem było ustalenie wytycznych dla wspólnej obrony interesów ekonomicznych odnośnych państw w Genui.

Rezultaty osiągnięte w Belgradzie i pomyślny przebieg konferencji przedstawicieli państw bałtyckich stanowiąc powinnym krokiem naprzód na drodze przygotowań do konferencji genueńskiej.

Lokatorzy.

A jednak 10 kwietnia.

Warszawa. (PAT.) Poseł włoski nota swoją, złożoną dzisiaj w min. spraw zagranicznych zawiadomił, że definitywny termin otwarcia konferencji w Genui oznaczono na 10 kwietnia.

Konferencja państw bałtyckich.

Warszawa. (Tel. własn.) Jak donosiliśmy, dnia 13 marca rb. o godz. 1 po poł. otwarta została w pałacu Rady Ministrów konferencja przedstawicieli państw bałtyckich, którą minister spraw zagranicznych otworzył przemówieniem, zaznaczając, że konferencja obecna jest z punktu widzenia formalnego jedynie dalszym ciągiem, jest logicznym rozwinięciem konferencji z lipca zeszłego roku w Helsinkach.

Trzeba będzie skierować wzrok razem poza potrzeby bezpośrednie, które wzbudza przyjazne sąsiedztwo; zadaniem będzie porozumienie się co do szerszych zagadnień, gdzie w kompleksie spraw ogólnych (z pominięciem których konferencja genueńska przedstawia tak jaskrawy przykład), te sprawy, które są nam wspólne, tworzą jakoby jedno ognisko też zebranych i ugrupowanych w programie konkretnym i pozytywnym. Jest naszym zadaniem, aby z całą swobodą i niezależnością przystąpić do wielkiego dzieła powojennej odbudowy ekonomicznej przez udzielenie współpracy szczerzej i bezinteresownej świadomej naszych własnych potrzeb oraz naszych własnych wartości iak również świadomej obowiązków, które nakłada na nas wspólne nam położenie geograficzne.

Na przemówienie powyższe odpowiedział w imieniu delegacji państw bałtyckich minister spraw zagranicznych Estonji Piip mowa, w której przyłącza się do podzielenia przez wszystkich nadziei, że rezultaty tej konferencji będą tak pomyślne jak tylko to jest możliwe i że zaznaczą one zbliżenie możliwie najściślejsze pomiędzy reprezentowanymi czterema krajami powołanymi do ochrony całokształtu tyłu wspólnych interesów oraz do ich skonsolidowania mając na względzie koordynację ich wysiłków w przededniu tak doniosłej konferencji w Genui i w pracy nad odbudową ekonomiczną Europy Wschodniej.

Warszawa. (PAT.) Wczoraj obradowały komisje polityczna i ekonomiczna konferencji państw bałtyckich. **SPRAWA UDZIAŁU POLSKI W PŁACENIU DŁUGÓW ROSJI.**

Warszawa. (PAT.) Minister spraw zagranicznych komunikuje, że wiadomość podana przez Polpress — jakoby na konferencji państw bałtyckich w Warszawie, obradującej się z rządem polskim, miała być podniesiona, między in. kwestja udziału Polski, Łotwy i Estonji w płaceniu długów przedwojennych rosyjskich — jest nieprawdziwa i pozbawiona wszelkich podstaw.

Z ostatniej chwili.

ROKOWANIA POLSKO-NIEMIECKIE.

Sprawy sporne.

Genewa. (PAT.-Havas.) Obie delegacje polsko-niemieckie przedłożyły przewodniczącemu Calonderowi memoriał streszczający wszystkie sprawy co do których nie doszło dotychczas do porozumienia. Rozchodzi się tu o trzy punkty: 1) sprawy dotyczące likwidacji własności niemieckiej i niemieckich interesów na polskiej części G. Śląska; 2) różnice zdań między Niemcami i Polską w sprawie zastosowania na polskiej części G. Śląska postanowień wynikających z art. 256 Traktatu Wersalskiego (przeniesienie tytułu własności państwa pruskiego i reszty niemieckiej na państwo polskie); 3) pewne kwestje rozpatrywane w podkomisji do spraw mniejszości oraz sprawa tranzytu przez Kluczbork.

Te trzy kategorie spraw, jak również różnice zdań, które ewentualnie mogłyby się wyłonić w czasie redagowania tekstu konwencji, mają być załatwione przez przewodniczącego Calondera, bądź to drogą pośrednictwa, bądź też arbitrażu. Narady nad powyższymi kwestiami spornymi toczą się nadal tak, iż spodziewać się można każdej chwili porozumienia obu pełnomocników, co uczyniłoby zbyt dużą ingerencją prezydenta Calondera.

OKRĘGI WYBORCZE.

Warszawa. (PAT.) Na wczorajszym posiedzeniu komisji konstytucyjnej omawiano w drugim czytaniu kwestję podwyższenia liczby mandatów w miastach. Zdolano uzyskać dla Warszawy mandatów 16, a zatem o jeden więcej, dla innych miast uchwalono pozostawić liczbę poprzednie, a więc: Poznań 3 mandaty, Kraków 3 i Lwów 4. Następnie ustalono w drugim czytaniu okręgi dla b. dzielnicy pruskiej. A więc:

- Okręg 29. Tczew, Starogard, Gniew, Kościerzyna, Karutzy, Wejherowo, Pućk — 5 mandatów;
- Okręg 30. Grudziądz miasto i powiat, Świecie, Tuchola, Chojnice, Sepolno — 5 mandatów;
- Okręg 31. Toruń miasto i powiat, Chełmno, Wąbrzeźno, Brodnica, Lubawa, Działdowo — 5 mandatów;
- Okręg 32. Bydgoszcz miasto i pow., Inowrocław, Szubin, Wyrzysk, Strzelno, Żnin — 6 mandatów.
- Okręg 33. Gniezno, Mogilno, Września, Środa, Wlkokowo, Wągrowo, Oborniki — 5 mandatów;
- Okręg 34. Poznań miasto — 3 mandaty.
- Okręg 35. Poznań wsch i zach. Śrem, Kościan, Leszno, Rawicz — 5 mandatów;

Giełdy.

GIEŁDA POZNAŃSKA.

Poznań, 15 marca. (AW.) Żyto 11 400, mąka żytnia 14 500, pszenica 16 518, mąka pszenna 23 500—24 000, owoce 10 600, jęczmień 10 511.

GIEŁDA GDAŃSKA.

Gdańsk, 14 marca. (AW.) Marka polska 6,25 1/2—6,31 1/2; dolary Stn. Zjedn. 276—272, funty ang. 1181,30—1190,70.

Uchwalenie monopolu tytoniowego.

Komisja skarbowo-budżetowa rozpatrywała w III. czytaniu projekt ustawy o monopolu tytoniowym. Referował poseł Kędzior (P. S. L.) Po dyskusji poseł Thomas (Zjedn. Mieszczańskie) przedłożył wniosek, aby zamiast monopolu tytoniowego wprowadzono tytoń akcyzowy. Wniosek ten odrzucono ze względu na to, że sprawa ta zasadniczo już w I i II czytaniu została załatwiona. Przyjmując projekt usta-

wy o monopolu tytoniowym odrzuciła komisja wniosek posła ks. Adamskiego (Chrześc. Nar. Klub Rob.), Brauna i Rządu, domagający się odszkodowań fabrykantom poza wykupieniem fabryk oraz przyznania renty zwolnionym robotnikom ze skarbu państwa. Także wniosek posła Moraczewskiego (P. S. P.), zmuszający do przerwania płacenia renty na właścicieli fabryk, został odrzucony.

Bliskie rozstrzygnięcie losów ustawy o ochronie lokatorów.

Warszawa. (PAT.) Komisja prawnicza rozpatrywała sprawę podwyższenia komornego; referował poseł Jasinkiewicz (Zw. Lud. Nar.), który system podwyższenia komornego ujął w sposób następujący: Od lokali do 6 pokoi komorne ma być podwyższone do 40-krotnej płacy za rok 1914. Za lokale ponad 6 pokoi 45-krotnie, za hotele, pensjony i pokoje meblowane 50-krotnie, lokale handlowe i przemysłowe 60-krotnie. Podwyżki te przewidziane są za czas od 1. 1. do 1. 10. r. b. Celem rozpatrzenia tej sprawy wybrano podkomisję, która

w ciągu tygodnia przedłożyć ma swoje wnioski. W skład tej komisji weszli posłowie Rajca (N. P. R.), Biegoński (Chrz. Nar. Klub Robot.), Rajski (P. S. L.), Hartglas (klub żyd.), Suligowski (Klub Dubanowicza), Jasinkiewicz (Zw. Lud. Nar.) W ciągu tygodnia spodziewana jest także opinia rządu co do powyższych podwyżek. Obecny na posiedzeniu przedstawiciel ministerstwa skarbu oświadczył, że podwyższenie komornego, proponowane przez referenta, nie wywoła żadnej opozycji ze strony ministerstwa skarbu.

Niemczyzna na Pomorzu.

Z nad polskiego morza otrzymujemy znamienity list poważnego obywatela—Polaka, któren ujmuje kwestję „Niemczyzny na Pomorzu” w sposób następujący:

W Gdańsku Niemcy od skrajnej prawicy aż do skrajnej lewicy zioną nienawiścią przeciw Polsce i Polakom, choć różnią się bardzo w swoich poglądach nacjonalistycznych. Prawicowcy aż do centrowców prawie omdlewają z tęsknoty za Wilusiami — i w nich upatrują swoje zbawienie, a skrajna lewica najmiejby widziała na tronie Lejbę Trockiego; wszystkich jednak godzi wspólna, wrodzona nienawiść do Polski i Polaków. Podobny jest „Deutschtumsbund” w Polsce. Najwięcej jednak uderza, że Niem. katolicy tzw. centrowcy w tejże nienawiści przeciwpolskiej prawie pierwszeństwo mają, bo ich organ, który zresztą cierpi na chroniczne suchoty, prawie równa się innym „Zeitungen” i „Nachrichten”, a centrowe wieści antypolskie w świętej są pamięci. Sprawki centrowej, wydalającej polską ochronkę z zakładu S. Karmelitek w Siedlicach, nie można zapomnieć. A najgorsi zwykle bywają renegaci, boć i nie dziw, kto bowiem dla materialnych korzyści i honorów wypiera się swej narodowości, tem samem ujawnia nader nędzne usposobienie, które go potem nadal zniewala, iż nienawidzi to, co mu świętem być powinno, aby upozorować swój postępek zdradziecki wobec innych — a przygluszyć też swoje sumienie, zdobyć zaufanie u nowych przyjaciół, którzy zwykle wyzyskują renegata dla swych celów, lecz w duszy nim pogardzają.

Jest tam w Gdańsku — nawet proboszcz, a nawet wicedziakan — renegat, który dość często ujawniał swoją niechęć do Polaków. Ks. Mackowski pochodzi z czysto polskiej rodziny z Krainy. W pelplińskim gimnazjum — i w seminarjum duchownym był on jeszcze Polakiem, a nawet udawał patriotę; jako wikary w Gdańsku nie zrywał jeszcze z Polakami, ale coraz więcej schlebiał Niemcom, a gdy otrzymał probostwo w Redzie, tedy już wyraźnie i celowo działał dla niemczyzny i bardzo przyczynił się do zgermanizowania tej wsi. W nagrodę za krzewienie niemczyzny otrzymał probostwo św. Mikołaja w Gdańsku i stał się godnym następcą poprzedników Schamera i Sporsa. Był czas, kiedy mówiono o tem, że ks. M. ma zostać kanonikiem i oficjałem, bo pono miał w Pelplinie dobry numer, zwłaszcza gdy jeszcze tam przemożny wpływ mieli kanonicy Scharmer, Spors, Schröter, Behrendt. Mówiono o tem, że też ks. Biskup ma do niego zaufanie, o czem jednak wątpliwe, boć ks. Biskup zbyt prawego jest charakteru, by mógł darzyć zaufaniem i mieć poważaniem dla renegata-karjerowicza, choć niemile dotknęło nas i kieszkie zrobiło wrażenie, że jego mianował wicedziakanem. Zapewnie ks. Biskup miał przytem wzgląd na polskich diecezjan dek. gdańskiego, więc mianował prodziekanem ks. M. który pochodzi z polskiej rodziny.

Polskim katolikiem dek. gdańskiego sympatyczniejsi by byli ks. prob. Wienke z Wrzeszcza lub Berendt z Orlawy, którzy są i byli Niemcami, lecz nie byli nigdy hakatystami, a do Polaków odnosili się zawsze życzliwie. Aleć stary to błąd naszego Biskupa, że nie miał nigdy należytych informacji i że nie liczył się z sentymentem Polaków. W Pelplinie od dawna rządono „od zielonego stołu” a kontaktu z diecezją, — zwł. z polskim klerem i diecezjanami było bardzo mało.

Ks. wicedziakan M. w Gdańsku już nieraz dawał dowody swych antypolskich uczuć, a ostatnio dobitny ich wyraz dał wobec pań, proszących go, by pozwolił przed kościołem kwestować na P. T. Czerw. Krzyża. Nie wiem dokładnie, jak się wyraził, lecz słyszałem o tem, że owe panie bardzo czuły się dotknięte i obrażone;

może panie podadzą dokładną treść rozmowy już ze względu na sprawiedliwość, aby „fama cundo” nie zmieniła treści. Gdańscy Polacy powinni, — ile możność, stanowczo omijać takiego ks. renegata i nigdy więcej go nie prosić, a polscy jego parafianie powinni pilnie mu patrzeć na palce i energicznie bronić swych praw — w ostateczności choćby przez pośrednictwo metropolity albo nuncjusza.

Na polskiej ziemi w różnych jeszcze parafiach siedzą proboszczowie, którzy do niedawna gorliwymi byli Niemcami-patriotami, a kumali się z różnemi „wielkościami” pruskimi. Niejedni z nich — siedzą cicho i nie wysuwają się nigdzie lecz chyba w duszy boleją nad „faterlandem”; ci są przyjaźnij uczciwi. Nie wiedzieć jednak co sądzić o tych i owych, którzy notorycznymi byli „prusakami”, którzy nawet za „Vaterlandspartei” agitowali i przemawiali na publicznych „tagach”, a dziś śmiało wciskają się do polskich towarzyszy. My Polacy nie pragniemy renegatów, którzy albo byli przed 1920 r. albo teraz są obłudnymi, boć narodowości i przekonań narodowych nie można chyba wedle potrzeby lub korzyści zmieniać dowolnie. Od Niemców nie wymagamy by stali się Polakami, lecz żądamy tylko by byli lojalnymi i sprawiedliwymi obywatelami. Mamy też ks. Niemców, którzy zawsze byli życzliwi, którzy z nami współżulili, którzy nawet nam pomagali, a germanizacji się przeciwstawiali. Takich musimy dziś tem więcej szanować: nie wymagamy, by wyrzekli się swej niem. narodowości, a przyjmujemy ich w swoje koła jako starych przyjaciół!

Wcisnęli się w różne urzędy i stanowiska tu i owdzie tacy, którzy do niedawna byli Niemcami i po niemiecku swoje dzieci wychowali. Jeżeli byli urzędnikami lub nauczycielami, można i trzeba wybaczyć i zapomnieć, boć „dla chleba” inaczej nie mogli postępować, byłoby teraz gorliwie pracowali i naprawiali dawniejsze zło. Ale nie można tolerować, aby tacy, którzy polskie otrzymali urzędy, — albo polskie koncesje, jeszcze teraz uprawiali niemczyznę.

A mamy niestety jeszcze takie wypadki, że mówią nadal w rodzinie — po 2 latach — po niemiecku, że lubią kumać się z Niemcami, a dla podniesienia polskość nie czynią. Odnosne władze nadzorcze powinny tym panom dać należyta naukę. Czyż to np. uchodzi, że nowi dzierżawca restauracji dworcowej — w Redzie ku słusznemu oburzeniu przejeżdżających Polaków nie ma nawet personelu, który mówi dostatecznie po polsku? A z pokoju buietowego dochodzi do pokojów restauracyjnych prawie tylko niemiecki gwar. Nosi ten pan piękne polskie nazwisko, pochodzi pewnie z szlacheckiej kaszubskiej rodziny, być może, że przybył z niem. okolic, ale w 1½ czy 2 latach byłby mógł i powinien się postarać, aby rodzina i służba po polsku się nauczyły.

Zdaje mi się, że Polska zatrzymała tych i owych niem. urzędników pod tym warunkiem, by w dwóch latach nauczyli się biegle mówić i pisać po polsku, a zdarza się jeszcze tu i owdzie w urzędach, że ten i ów urzędnik nie umie ani mówić, a tem mniej pisać w języku państwa, a Polacy w urzędach swojego kraju używać muszą niemieckiej mowy, by się porozumieć.

Mamy tak dużo inwalidów, zdemobilizowanych oficerów, podoficerów i żołnierzy, którzy umieją dobrze po polsku, a pracy i stanowiska znaleźć nie mogą. Usuwaj więc trzeba z urzędów i stanowisk onych Niemców, którzy po polsku nie umieją, onych też, którzy nieraz ujawniają „hohenzollerską duszę”, a w ich miejsce usuwać naszych inwalidów i zdemobilizowanych beznaganych i wzorowych.

Nie pochwałałem i nie pochwalam żadnego szowinizmu, a ubolewałbym, gdyby u nas miał się wyrobić polski szowinizm na modłę niemieckiego, bo szowinizm jest chorobą, jest trucizną nader szkodliwą, jest owocem rogafskiej etyki i nie ma nic wspólnego z chrześcijańskim patriotyzmem. Atoli „indferentyzm” narodowy i zbyt daleko posunięta tolerancja stają się także, zwł. w pierwszym okresie, zbyt szkodliwe. Nam przecież chodzić musi o to przede wszystkim na kresach — a zwłaszcza na zagrożonym Pomorzu, by ślady półtora-wiekowej, celowej germanizacji zacierać i złączać duchowo coraz ściślej lud nasz z całym narodem, — a nie tolerować pozorów, jakoby kresy może tylko przejściowo weszły w skład Rzeczypospolitej.

Na podstawie traktatów — i sprawiedliwości oraz w dobrze zrozumianym interesie narodowym domagamy się stanowczo, aby w naszych urzędach lub miejscach, zależnych od naszych urzędów, wszyscy mówili biegle po polsku. Zakapturzonych hakatystów tolerować nie wolno. Dla lojalnych obcoplemieńców bądźmy sprawiedliwymi i wyrozumiałymi. Polacy, zwłaszcza też polscy urzędnicy, nie powinni brać udziału w żadnych niemieckich festynach, ani oczywiście należeć do żadnych „ferjałów” lub „ferbandów”. Ubolewania godnym jest, że jeszcze toleruje się tu i owdzie „optantów” w urzędach, na stanowiskach publicznych, i przy pracach publicznych, kiedy tytu wiernych Polaków, ba nawet b. żołnierzy polskich, nie mają ni pracy, ni chleba; głupi — i nader szkodliwy to „indferentyzm” naszych urzędów i władz. Kiedy wreszcie doczekamy się załatwienia sprawy „optantów” w myśl nakazu narodowego?

Niestety zakulisowa robota aktywistów sprzeciwia się uzasadnionym narodowym postulatam tak co do „optantów”, jako też co do „kolonistów i dzierżawców domen, zamiast konsekwentnie przeprowadzić prawa, które nam daje traktat wersalski. Belwederska aktywistyczna polityka dość już szkód nam wyrządziła!

Niestety, u nas też polityka znalazła niespodziewanie przyjaciół z Narodowej Partii Rob. (N. P. R.), które to przy wyborach i innych okazjach wbrew opinii wielkiej większości narodowej kuma się już nie tylko z socjalistami i żydami, lecz też z Niemcami; popiera NPR. Niemców i z nimi sojusze zawiera. A przecież menery NPR. na wiecach tyle krzyczą, że są dobrymi „chrześcijanami”, choć się wyparli zasad chrześcijańskich, a holdują żydowsko-socjalistycznym zasadom, którzy krzyczą, że są niby „lepszymi Polakami”, niż inni, a w zażyłej przyjaźni żyją z byłymi hakatystami.

Ufajmy, że nasz lud pomorski coraz więcej i lepiej pozna się na nich, jak poznał się już w niejednej okolicy i przepędził za góry i lasy tych „Polaków-wilków w owczych skórach, tych przyjaciół żydów, socjalistów i Niemców, którym lud na to jest, aby im i ich naczelnikom pomógł do dobrych stanowisk i honorów.

Pomorze potrzebuje więcej, niż inne województwa, przykładnych, gorliwych, sumiennych i ofiarnych Polaków-katolików na wszystkie publiczne stanowiska i do wszystkich organizacji; potrzeba nam jednolitego frontu polskiego przeciw jednolitemu frontowi żydowsko-niemieckiemu, a nie walk klasowych.

Gdańszczanin—Pomorzanin.

ALEKSANDRA LESNIEWSKA.

Wielki król.

Powieść historyczna.

5

Jeno Krystałów, bezcenny w on czas wyrobów i tak rzadkich, że mało kto się nimi chwalił, zabroniła dzisiaj stawiać Ościkowa, chowając je na najwyższą paradę, dla króla samego przygotowywana.

Dymiące misy i półmisy wnosić zaczęła służba, przybrana w płowe barwy Bieleckich, z których domu wywodziła się buławiecka pani; — zaś szereg młodych, urodnych chłopiąt, pod okiem starego kredencera, szparko wzięli się do napełniania kielichów.

O wyprawie połockiej, tylko co zakończonej zwycięstwem, rącho potoczyła się rozmowa, całe rycerstwo gwarny w niej wzięło udział...

Jakże; Drugi to już był tryumf wojenny Batorego, przeto powaga majestatu królewskiego wyżej się jeszcze podniosła, na niewzruszonej jakoby fundamentu wstępując.

Zaraz po uspokojeniu gdańszczan zeichły one głosy, królowi na sprzeciw będące; zaś teraz dokonał król czynu znaczniejszego i na większą wdzięczność poddanych zasłużył.

Przecież zdobycie Płocka było tą tarczą chronną, osłaniającą ziemię Rzeczypospolitej; raczej było czemś więcej nawet, bo odepchnięciem w głąb Rosyi zastępów cara Iwana, które targwały tu drapieżnie przynależne Polsce dzielnice.

Białoruś i Litwa lat piętnaście krwawiły się w tych zagonach moskiewskich, a dopiero w onym pamiętnym 1579 roku — płacić poczęli napastnicy za poprzednie swe gwałty, rabunki i okrucieństwa.

Poddał się Płock, legły okoliczne fortece, groźny Iwan spokorniał i pokorę oną posłom swoim, do króla Stefana słany, surowo teraz zalecał.

A zaś strategiczne i polityczne skutki zwycięskiej kampanii były znaczne i ważne: zabezpieczyły bowiem Wilno, księztwa litewskiego stolicę, otwierały polskim hufcom drogę do wnętrza carstwa, obniżały żądania iwanowe, policzkowały obrażający ton, z jakim dotychczas odnosił się car do polskiego króla.

Teraz już od woli Batorego zależało przerwienie następnej kampanii poza granice Litwy, skierowanie jej ku sercu wielkich ziem moskiewskich.²⁾

Że i rozniosły się teraz po obszernej świetlicy buławieckiego dworu, kędy wieczór spożywano, pochwalne głosy rycerzy, opowieści i gadki ciekawe, malujące szczegóły bojów natarczywych, ofiarnych i chlubnych, przed paroma tygodniami ledwo ukończonych.

I po polsku i po węgiersku i po łacinie brzmiały te dyskursy, choćwie słuchane, a nie bez dumy głoszone; to też gwar wzmagał się, rósł z każdym momentem, aże od głosów pieniała się izba.

Tylko Hrehory w rozmowie udziału nie brał, ciężkie ramię spart na śnieżnym obrusie, wbił chmurne oczy w brzeg stołu i kędyś uciekł myślami.

Za to liczko Ustinki promieniało szczęśliwością; strzygła dziewczyna oczkami ku rycerzom, upatrując najpiękniejszych. Nosek jej zadarty i swawolne wejście wesołością napełniały każdego, co jeno na nią spojrzeł; tedy, choć z nikim rozmowy nie wiodła, bo obozaj młódkom na to nie zezwalał, ale siedziała jakoby w raju strzelistych spojrzeń, słanych jej ustawicznie przez ten krag rycerzy, gęsto stół obsiadających.

Halzuchna w słuchaniu była pogrążona; z wyrazów, dokoła niej brzmiających, układała sobie obrazy, od których serce jej przyspieszonym biło tętnem.

Mówił przecie pan Szandor Bekiesz, jako król Stefan, przybywszy do Połocka, jednej chwili nie wydychał po trudach uciążliwej przeprawy, a tylko zaraz, wzięwszy ze sobą Kaopra Bekiesza i Jana Zamoyckiego, oglądzin

połowych dokonał. A potem, nie zwlekając, nakazał przystąpić nazajutrz do zdobywania moonej połockiej twierdzy⁴⁾

Jakoż i strzelanina się zaczęła. Ale wraz z nią lunęły niepohamowane deszcze; słońce uprzykrzone psuły robotę i ludaremniały działanie artylerji. Zaś co najgorzej, kulom ognistym, które król Stefan pierwszy w Polsce przy oblężeniach zaczął stosować, deszcze wybuchać nie dawały; to też ześlizgiwały się one tylko ze ścian drewnianych we fosy, zwilgłych baszt nie zapalając. — A tu nieprzyjacieli, za palisadami skryty, sypie gradem pocisków; a tu praży ostro potrójne pierścienie polskich i węgierskich szeregów; — a tu i żywność poczyna nie dochodzić, żeć okolica, słabo zaludniona, przez moskiewskie traktowanie w pustoszą zamieniona została oddawna...

Lecz nikt na to wszystko nie szemrał: sam król żołnierską strawę z kotła jadł, wygod nijakich w namiocie swym narządzić nie dawał; — to i znosili wszyscy za jego przykładem one trudy i bojowe troski w cichości, owszem, prawie w zapomnieniu o onych. Jeno śmiałość coraz większa a zapamiętanie buchały z rycerskich serc. Królewskim okiem prowadzony był każdy hufiec do boju, że i mało który żołnierz nie czuł na sobie onych spojrzeń władczych a zagrzewających, iż jakoby na popis do szturmów szli.

Sam miłościwy król niebezpieczeństwa wojenne mało sobie waży, po nasytach, po walach, nad fosami chodzi, czasu strzelaniny, że i z rusznicy możnaby go dosięgnąć, nie jemu to; a zaś panom litewskim, którzy go ostrzegali, odpowiedział jeno:

„Certe nihil est, domini mei⁵⁾”

⁴⁾ T. Korzon. Dzieje wojen i wojskowości w Polsce t. II. str. 36.

⁵⁾ Co znaczy: „Nie to wszystko, mości panowie!”
Dzieje wojen, T. Korzon t. II. str. 46.

²⁾ Acta. Hist. t. XI. wyd. Polkowskiego str. 40, 51, 53.

List z Gdańska.

Nowy Papież a sprawa kościelnej przynależności W. M. Gdańska. — Akademia na cześć Papieża. — Drożyzna. — Związek akademików „Wisła” a „Gedania”.

Gdańsk, dn. 11 marca 1922.

Polacy gdańscy z niekłamana radością przyjęli wiadomość o wybraniu kardynała Ratti'ego Papieżem, gdyż od niego też najwięcej zależeć będzie, czy knowania tu tejszych centrowców przeciwko całkowitemu przyłączeniu obszaru W. M. Gdańska do diecezji chełmińskiej będą uwiecznione pożądanym skutkiem. Nikt z Polaków nie wątpi, iż sprawa ta im się nie uda. W. M. Gdańsk nie zostanie zatem przyłączone pod względem przynależności kościelnej do diecezji warmińskiej, lecz chełmińskiej. Wiedzą o tem dobrze i tutejsi centrowcy, bo zauważyć można u nich pewną obawę w specjalnie się ich planów. Ich akcja zdaje się być złamana. To też nie ujawniają oni już w ostatnim czasie tak wielkiej propagandy i starań celem przyłączenia W. M. Gdańska do Warmii.

Polacy gdańscy będą mieli obecnemu zbiegowi okoliczności, który tak wyraźnie przychylił się na ich stronę, dużo do zawdzięczenia. Obecne ich traktowanie w dziedzinie kościelnej jest więcej niż niesprawiedliwa. Z kompetentnej strony starano się u tutejszych zwierzchników kościelnych o większą ilość nabożeństw kościelnych na przyszłość, a zwłaszcza na czas postu. Nic jednak nie wykołatano u niemieckich proboszczów. Przeciwnie jeden z nich, najwięcej nieprzychylny Polakom, k. dr. Moske, skasował nawet nieszpory polskie, jakie się w pewien czas dla towarzystw polskich w jego kościele odbywały.

Polacy katolicy Gdańska i okolicy chcą złożyć nowemu Papieżowi Piusowi XI. uroczysty hołd publiczny, urządzają w dniu 19 (uroczystość św. Józefa) wielką manifestacyjną akademję na Jego cześć. Wszelkie katolickie korporacje i polsko-katolickie towarzystwa oraz rozmaite organizacje zawodowe, polityczne, kulturalne i społeczne biorą w tej akademji żywy udział. Wielki chór, złożony ze wszystkich towarzystw śpiewających Gdańska i okolicy wykona pod batutą dyrygenta p. Tylewskiego, hymn papieski w języku łacińskim (Tu es Petrus) na cztery głosy. Chór ten liczyć będzie co najmniej kilkaset śpiewaków i śpiewaczek. Obecnie odbywają się prawie codziennie próby.

Centrowcy gdańscy, dowiedziawszy się o wspomnianym zamiarze Polaków, szybko organizują także aka-

demję papieską. Krają tu pogłoski bardzo prawdopodobne, iż biskup miał im zwrócić uwagę na wielkie znaczenie takiej akademji, urządzanej przez Polaków.

Początkowo miała się akademja ta ze strony polskiej odbyć dopiero 26 marca, lecz centrowcy szybko zamówili sobie na ten sam cel wielką salę Ujeżdżalni, w której Polacy mieli zamiar także ją urządzić. Wobec tego przyspieszono termin o tydzień. Polacy zatem jako pierwsi złożyli publiczny hołd najwyższemu księciu kościoła, a zarazem byłemu pierwszemu nuncjuszowi polskiemu.

Niski stan waluty niemieckiej wywołał tu wielką drożyznę, która jeszcze zdnia na dzień wzrasta. Zarobki i pensje nie mogą wcale zadość z nią. Ludność cierpi na tem bardzo, a zwłaszcza robotnicy i urzędnicy. Senat gdański chwalił w tych dniach jednorazową zapomogę w wysokości 2000 mk. dla każdego urzędnika. Jest to tylko małe ulżenie ogólnej nędzy. Polscy urzędnicy, przeważnie kolejni i pocztowi, którym przedtem zazdroszczono ze strony ich niemieckich kolegów wysokich poborów, obecnie w pewnej części są w gorszym położeniu. Podwyższanie pensji, jakiego udzielono urzędnikom kolejowym w Polsce, nie jest zastosowane na obszarze W. M. Gdańska. Położenie tutejszych zatem jest gorsze. To też nie dziwnego, niejedyn urzędnik kolejowy delegowany do tutejszej dyrekcji, stara się umożliwić o swe przesiedlenie na powrót na przetrzeń.

Towary drożęją tu prawie co godzinę. Nie widać tu już tak dużo przyjeźdźców z Pomorza lub innych dzielnic Polski, którzy przybywali tu przedtem dość często celem poczynienia tanich zakupów. Przed kilku miesiącami panował tu inny ruch. Najlepszy to znak, iż towary tu są droższe niż w Polsce.

Akademicy polscy, uczęszczający na tutejszą politechnikę, zrzęśli się początkowo w organizację własną pod nazwą „Wisła”. Towarzystwo to liczyło kilkadziesiąt członków. Gdy się jednakże sprzeniewierzyło zasadom katolickim, uchwalając i sankcjonując pojedynki, utworzono tu drugie zrzeszenie akademików polsko-katolickich pod nazwą „Gedania”. Większa część członków należy jednakże niestety jeszcze do „Wisły”.
B. Kiełbasowski.

Zjazd delegatów Kół Rolniczych.

Zapowiadany zjazd delegatów Kół Rolniczych C. Z. K. R. odbył się w Warszawie w dn. 8 i 9 marca roku bież. w wielkiej Sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, przepelnione przybyłymi delgatami Kół Rolniczych oraz przy licznym udziale przedstawicieli organizacji rolniczych i innych dzielnic Polski: z Małopolski, Pomorza; Śląska Górnego i Cieszyńskiego, Wilna i Kresów Wschodnich, oraz przedstawicieli Instytucji państwowych, samorządowych i społecznych.

Zjazd rozpoczęto uroczystym nabożeństwem w kościele św. Krzyża, poczem zawartą masą delegatów w liczbie 370 i gości w liczbie 200 zajęli obszerną salę, przystrojoną Białym Orłem i kilimami, wypełniając ją zupełnie.

Obrazy zajął i przewodniczył im. prezes C. Z. K. R. p. Tomasz Wilkoński, witając w imieniu Zarządu Głównego zebranych delegatów i gości.

W prezydium zjazdu zasiadli członkowie Zarządu C. Z. K. R. i goście, przedstawiciele organizacji rolniczych: Małopolski, Pomorza, Śląska Cieszyńskiego, Górnego i Wilna.

Po dokonaniu wyborów do Komisji Wnioskowej i do Komisji Wyborczej przystąpiono do sprawozdania z działalności C. Z. K. R. za rok 1921. P. prezes Wilkoński scharakteryzował ogólny stan organizacji Kół Rolniczych i jej rozwój, podkreślił działalność C. Z. K. R. na Kresach Wschodnich i utworzenie „Polskiego Związku Organizacji i Kół Rolniczych” łączącego Kółka Rolnicze wszystkich dzielnic; poczem złożył szczegółowe sprawozdania: 1) p. Węski Jan z Działu ogólnie organizacyjnego; zorganizowania Okręgowych Związków Kół Rolniczych liczy się 52 i 4 wojewódzkie związki Kół Rolniczych. Ogólnie organizacja skupia w tych okręgach 1691 Kół Rolniczych. Instruktorów pracujących na okręgach 81 (65 rolników, 12 ogrodników, 4 hodowców, 3 kooperatystów i 6 oświatowych, w tem 31 z wyższym wykształceniem, 34 średnim i 16 niższym). W Centrali Instruktorów specjalistów ze wszystkich dzia-

łów pracy rolniczej i oświatowej 37; 2) p. Jarużelski Wł. z Działu rolniczego, hodowlanego i spółdzielczego; 3) p. Niedzielski Tadeusz z działu oświaty rolniczej i wydawnictw; 4) p. Niecko Józef ze Związków młodzieży wiejskiej; 5) p. Zebrowska Wanda z kół gospodyń wiejskich. Wreszcie złożyła sprawozdanie Komisja Rewizyjna. Potoczyła się szeroka dyskusja nad sprawozdaniem, przeprowadzona przez delegatów, w której wykazywano braki i potrzeby organizacji. Sprawozdanie zostało zatwierdzone. Wieczór pierwszego dnia spędzono wspólnie na przedstawieniu w Teatrze im. Bogusławskiego, gdzie wystawiono „Królowa Korony Polskiej”, Wyspiańskiego i „Okreśne”, Korzenińskiego.

W drugim dniu zjazdu p. Czajkowski, członek prezydium C. Z. K. R. złożył obszerny plan działalności C. Z. K. R., oraz złożył bardzo zajmujące komunikaty: p. Dr. Stefczyk o Współdzielniach Pożyczkowych Wiejskich, p. M. Karczewska o organizacji hodowli trzody i drobiu, p. Wyszacki o ubezpieczeniach wzajemnych. Poczem odbyła się interesująca dyskusja, w której pierwszy głos zabrał p. Albin Jura, wice-prezes Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego i w serdecznych słowach wyraził uznanie dla działalności Centralnego Związku Kół Rolniczych — oraz dorzucił parę uwag, dotyczących prac w Kółkach Rolniczych w Małopolsce. Przemówienie jego przyjęte było przez obecnych z entuzjazmem. Niezwykle zajmujący odczyt, ilustrowany przezroczami, o pastwiskach wzorowych, wygłosił p. prof. Janowski ze Lwowa.

Dokonano wyborów na miejsce 7 wylosowanych członków Zarządu, wybrano pp. T. Wilkońskiego, prezesa C. Z. K. R. (ponownie), Z. Chmielewskiego, J. Barańskiego z Puław (ponownie), A. Bogusławskiego (ponownie), redaktora M. Malinowskiego i pos. Gawlikowskiego J. Na zastępców pp.: Hedingera z Lublina, Stasiaka z Mińska-Mazowieckiego i Koczare z Pułtuskiego. Do Komisji Rewizyjnej wybrano pp.: Dr. Stefczyka, P. Załuskiego, Albina Zacharskiego i T. Zakrzewskiego.

Ruch zarobkowy.

Nasz korespondent z Poznania donosi:

Ruch zarobkowy objął obecnie wszystkie gałęzie zarobkowe. W piątek przed południem odbyła się w departamencie pracy i opieki społecznej pod przewodnictwem naczelnika wydziału pracy p. Zapala konferencja z przedstawicielami związków pracodawców w sprawie położenia, wywołanego ruchem zarobkowym robotników w następstwie zwyżki cen artykułów pierwszej potrzeby. Pracodawcy oświadczyli, że gotowi są przyznać zwyżkę płac w wysokości przeprowadzonych dotąd zniżek 10-proc. tem samem wrócić do płac październikowych. Pracodawcy wyrazili nadzieję, że na tej podstawie dojdą do porozumienia z robotnikami w drodze polubowej. Wobec tego rząd stanął na stanowisku, że interwencja tego w obecnej sytuacji jest zbyteczna i że należy odczekać wyniku rokowań stron interesowanych.

W piątek po południu odbyły się w departamencie pracy i opieki społecznej narady z przedstawicielami wszystkich zawodowych związków robotniczych, którzy jednogłośnie oświadczyli się za interwencją rządu. Naczelnik wydziału pracy p. Zapala oświadczył, że rząd tak, jak w listopadzie, tak i obecnie uważa zniżkę płac za nieuzasadnioną, a co do ewentualnej zwyżki płac ponad stawkę dwóch dotąd przeprowadzonych zniżek 10-proc., miarodajnem dla rza-

du jest orzeczenie komisji płacy, która wykazała w budżecie marcowym rodziny robotniczej, złożonej z 4 głów, około 9 proc. podwyżki kosztów utrzymania w stosunku do poprzedniego miesiąca. Co się tyczy interwencji, rząd odczeka wyniku pertraktacji, zainicjowanych przez okrzegowy związek pracodawców.

W sobotę przed południem wszystkie zrzeszenia robotnicze zwróciły się do dep. pracy i opieki społecznej z prośbą o natychmiastową interwencję, gdyż pertraktacje z okrzegowym związkiem pracodawców rozbiły się. Zrzeszenia robotnicze żądają natychmiastowego cofnięcia dwóch dotąd przeprowadzonych zniżek oraz podwyżki w wysokości 25 proc. Oceniając poważną sytuację, dep. pracy i opieki społecznej zwołał na poniedziałek dnia 13 bm. posiedzenie zrzeszeń robotniczych i związków pracodawców.

Ruch zarobkowy w rolnictwie trwa. Robotnicy obstają przy prowadzeniu rokowań w Poznaniu. Związek pracodawców przesłał do dep. pracy i opieki społecznej oświadczenie, że godzi się na pertraktację w Poznaniu pod egidą ministerstwa pracy i opieki społecznej w Warszawie.

W tej sprawie spodziewane jest rozstrzygnięcie w dniach najbliższych.

Nauka i szkolnictwo.

Szkoła Morska w Tczewie.

Szkoła Morska w Tczewie należy do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Celem Szkoły jest przygotowanie oficerów pokładowych i mechaników okrętowych dla ojczystej floty handlowej.

Szkoła posiada 2 wydziały, nawigacyjny i mechaniczny. Nauka na każdym wydziale trwa 3 lata, w tem około 15 miesięcy pływania dla nawigatorów na statku szkolnym „Lwów”, a dla mechaników na statku „Lwów” lub na innych statkach rządowych i prywatnych.

Rok szkolny rozpoczyna się normalnie 15-go października, a kończy się 15-go maja. Żegluga praktyczna na statku szkolnym lub innych trwa od 15-go maja do 15-go października. W czasie żeglugi praktycznej uczniowie uczą się, pod kierownictwem nauczycieli Szkoły i oficerów statku, sprostowań i obliczeń astronomicznych i nawigacyjnych, prowadzą dzienniki okrętowe i chronometryczne, zaznajamiają się z używaniem przyrządów nautycznych, z olinowaniem i ożaglowaniem okrętu, jego ładowaniem; uczą się sterowania, sygnalizacji, wiosłowania, obsługi mechanizmów okrętowych, kotłów, silników, oraz wykonywują wszystkie czynności załogi pokładowej lub maszynowej.

Ukończenie wydziału nawigacyjnego lub mechanicznego Szkoły daje prawo, po wypełnieniu ustalonego cenzusu morskiego, na utrzymanie niższego dyplomu oficera pokładowego marynarki handlowej lub mechanika okrętowego. Dyplom ten który wydaje Szkoła, po wypływaniu wymaganego cenzusu morskiego, w myśl istniejących przepisów, zamieniać się będzie, bez składania jakichkolwiek dodatkowych egzaminów, przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, na wyższy do kapitana żeglugi dalekiej lub mechanika okrętowego I. kl. włącznie.

Ukończenie tylko dwóch pierwszych kursów jednego z wydziałów Szkoły praw morskich nie daje żadnych, lecz daje prawa równorzędne z maturą szkół realnych.

Kongres Eucharystyczny.

Otrzymujemy następującą odezwę:

Episkopat polski postanowił przy pomocy osobnego komitetu urządzić pielgrzymkę do Rzymu na międzynarodowy Kongres Eucharystyczny, której zadaniem będzie zaświadczyć wobec innych narodów katolickich o wierze i pobożności narodu polskiego, a przytem uczcić Ojca św. Rząd polski, oceniając doniosłość tej sprawy, tak ważnej pod względem religijnym i narodowym, przyrzekł ją poprzeć wyrobieniem pewnych zwolnień i wyznaczeniem osobnego pociągu, który ma zawieźć pielgrzymów do Rzymu i po dziesięciodniowym tamże pobycie przywieźć do kraju. Odjazd z Warszawy nastąpi dnia 16 maja (we wtorek) około godz. 8 rano. Wsiadać do pociągu będzie można także w Kojuszkach, Czeszochowie, Krakowie (16 maja o godz. 9 wieczorem) i Oświęcimiu.

W Rzymie Komitet Polski stara się o wyłączenie wspólnej audiencji w Watykanie, jakoteż o urządzenie osobnych nabożeństw dla Polaków, wynalezienie mieszkań z wiktem, zamówienie dorożek itp.

Podróż tam i z powrotem, wraz z wizami paszportu, z dziesięciodniowym utrzymaniem w Rzymie i z dorożkami we wspólnych wycieczkach, kosztować będzie mniej więcej: pierwszą klasą 450 000 marek polskich, drugą klasą 350 000; trzecią klasą 250 000; zdaje się jednak, że wskutek spadku marki polskiej dopłata będzie nieunikniona.

Kto chce wziąć udział w tej pielgrzymce i przytłumie wymienione warunki, niech się zgłosi bezzwłocznie do niżej podpisanego, a równocześnie postara się w swoim starostwie o paszport, jako dla uczestnika pielgrzymki.

Liste uczestników zamknę się nieodwołalnie 15-go kwietnia. — Adres Komitetu Józef Sebastian Pelczar, biskup przemyski o. i. przewodniczący Komitetu, Przemysł.

Rzeczy ciekawe.

X Budowa wielkiej radiostacji w Polsce. Na zasadzie uchwały komitetu ekonomicznego ministrów i komisji sejmowej ministerjum poczt i telegrafów zawarło umowę z amerykańską firmą „Radio Corporation of America”. W dniu 4 sierpnia 1922 roku Tow. „Radio-Corporation of America” dostarczyło całkowite urządzenie. Wyjątek stanowią wieże żelazne, na których rozpięta będzie sieć anteny nadawczej oraz niektóre akcesoria pomocnicze, dając się wykonać w kraju. W gmachu głównego telegrafu warszawskiego na ulicy Fredry montuje się aparat radiotelegraficzny Centralnego biura operacyjnego, z którego będzie udostępnione bezpośrednio operowanie stacjami nadawczą i odbiorczą pomimo znacznego oddalenia tych ostatnich od stolicy. Instalacja radionadawcza będzie położona w odległości 10 kilometrów od Warszawy pomiędzy Gacią a Mościskami na terenie dawnego fortu II. W styczniu br. rozpoczęto budowę hal maszynowych oraz budowę fundamentów pod wieże. Te ostatnie w ilości 10 mające każdą wysokości 123 metry, przypominają z kształtu powszechnie znaną wieżę Eiffla, z tą odmianą, jednak, że u szczytu swego zaopatrzone są w żelazne poprzecznie poziomicie długości 46 metrów. Części instalacji wysłano już w końcu lutego z portu amerykańskiego do Gdańska. Otwarcie stacji nastąpi w styczniu przyszłego roku. Sprawność jej w zupełności wyrówna najpotężniejszym istniejącym dotychczas stacjom Europy i Ameryki, przewyższy natomiast wielu z nich, posiadając możność nadawania i odbioru automatycznego z szybkością 400 liter na minutę. — Umowę zawarto na lat 30 i w ciągu tego czasu centrala tego Tow. w Ameryce jest obowiązana przyjmować i nadawać depesze dla stacji polskiej w ciągu całej doby bez przerwy.

Strajk w Grudziądzu.

Zatem od godz. 10 rana zastrajkowali dziś wszyscy robotnicy tutejszych zakładów przemysłowych łącznie z zakładami użyteczności publicznej jak gazownia, elektrownia, tramwaje i wodociągi.

Przyczyny strajku szukać należy w przewlekaniu załatwienia zarobkowych żądań pracowników ze strony pracodawców. Czy atoli moment strajku został szczęśliwie wybrany, wątpliwy. Dziś bowiem odbywa się w Bydgoszczy walne zebranie Związku pracodawców na Pomorze i okręg bydgoski, które ostatecznie rozstrzygnie o podwyżce na rzecz robotnika. Zdaje nam się, że w takich warunkach mogli robotnicy spokojnie poczekać do dziś wieczora wzgl. jutra rana, by po zapoznaniu się z uchwałą pracodawców przystąpić do strajku lub go wstrzymać. O ile zresztą wiemy, w grudziądzkich kołach pracodawców jak i w zarządzie centralnym opinia idzie bardzo daleko po linii żądań robotników. Tembardziej w takich warunkach można było mieć nadzieję, że uda się strajku uniknąć.

Niestety zapęd strajkowego nie dało się powstrzymać. Robotnik był rozgoryczony odwlekaniem ostatecznego załatwienia tak dalece, że w końcu i przywódca nie mogli go powstrzymać.

Wczorajszego wieczoru odbyło się na sali „Bazaru“ zebranie wszystkich filii Zjedn. Zaw. Pól, które miało pierwotnie mieć charakter informacyjny. Ostateczne uchwały zapisać miały dopiero w piątek. Tymczasem przed strajkowy ogarnął wszystkich i zamiast odczekać „wyniku“ dzisiejszych obrad pracodawców, robotnicy w tajnym głosowaniu prawie jednogłośnie wypowiedzieli się za strajkiem.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Czwartek: Cyryla b. Wschód słońca 7.16, zachód 7.3. Wschód księżyca 11.22, zach. 8.38.

Kalendarzyk historyczny.

16 marca 1846 r. W Warszawie powieszono zostali członkowie spisku mającego na celu wywołać powstanie w Królestwie, Żarski i Kociński. W roku tym emigracja polska powzięła fantastyczny plan wywołania powstania we wszystkich trzech zaborach jednocześnie. Głównego kontyngentu powstańcom mieli dostarczyć chłopci. Obaleniucy jednak przez rządy zaborcze lub zawiódł zupełnie, a w Galicji rzucił się na dwory, urządzając tak zwana rzeź galicyjską. W Królestwie całe powstanie ograniczyło się do nieudatnego napadu na Siedlce, którego uczestnikami byli obaj wyżej wymienieni.

TEATR POMORSKI (Strzelnica):

Czwartek: „Czerwony obóz“ — sztuka.

BIBLIOTEKA I CZYTELNA T. C. L. otwarta w dni powszednie od godz. 5—7, dla dzieci w środę i soboty od godz. 4—5.

MUZEUUM otwarte w środy i soboty od godziny 12 do 2, w niedziele i święta od godz. 11 do 2.

ZWOŁANY NA DZISIAJ DO BAZARU WIEC O. K. Z. NIE ODBEDZIE SIĘ.

—** Z KOMITETU WYCHOWANIA NA M. GRUDZIĄDZ W poniedziałek, dnia 13 marca w mieszkaniu p. pułk. Ładosia odbyło się zebranie tegoż Komitetu. Obecni byli: pułk. Ładosi, starosta Ossowski, dyr. Maciejewski, prof. Podoba, P. Dostatni, por. Kieraszewicz, podpor. Kwaskowski i Kunz. Zebranie zagal o godz. 7 p. pułk. Ładosi, protokół pisał sekretarz P. Dostatni, naczelnik Sokoła.

Komisja, która opracowała projekt ustawy (p. dr. Mał, P. Dostatni i podpor. Kwaskowski) został przyjęty z małymi poprawkami. Statut ten będzie wkrótce ogłoszony.

Na wniosek p. starosty Komitet rozszerzy swą działalność na powiat. Komitet zwać się będzie „Komitet Wychowania Fizycznego na miasto i powiat Grudziądz“.

Uchwalono utworzyć głównie trzy sekcje, które mają rozpocząć swą działalność i to: 1) organizacyjną, 2) propagandy i 3) finansowo-gospodarczą.

Komitet Wychowania Fizycznego popierać będzie wszelkimi siłami gimnastykę i wszelki sport dając inicjatywę do tego. W powiecie zakładać będzie Towarzystwa gimnastyczno-sportowe.

Przyszłe zebranie Komitetu odbędzie się w czwartek, dnia 16 marca o godz. 8 w mieszkaniu p. pułk. Ładosia, ulica Kunterszyńska nr. 1.

Na porządku dziennym między innymi wybór Zarządu. Towarzystwa należące do Komitetu wysyłają po jednym członku z pełną prawami i jednym zastępcą z głosem doradczym.

—** ZWIĄZEK DLA OFICERÓW REZERWOWYCH dla P. K. U. Grudziądz założono na zebraniu odbytem wczoraj po południu w Hotelu Warszawskim. Konieczność założenia organizacji takiej przedstawili pp. dyr. Maciejewski i kapitan Michalski oraz przybyli z Poznania por. Chudziński, będący członkiem tamtejszej podobnej organizacji. Omówiwszy statut poznański, przewidujący organizowanie w Związku wszystkich oficerów Polaków, chrześcijan z urodzenia, na zasadach narodowych, postanowiono na tych samych zasadach stworzyć Związek narazie lokalny, obejmujący oficerów rezerwowych chrześcijan, zamieszkałych w obwodzie P. K. U. tutejszego. Wybrano zarząd tymczasowy, skład którego

Rozpoczął się on wśród ogólnego spokoju o godz. 10 z rana. W zakładach przemysłowych zamilkła praca zupełnie.

Natomiast w zakładach użyteczności publicznej — jak nam donoszą — praca, acz z trudnościami powstrzymana będzie. Elektrownia dostarczy światła od godz. 7 wiecz. do godz. 5 rano, z wyjątkiem kolei itp. zakładów, gdzie prąd dostarcza elektrownia bez przerwy.

Wodociągi pracują i będą — jak nam zapewniają — pracować normalnie.

I gazownia, acz z ograniczeniem dostarczać będzie w czasach zwykłych gaz coprawda o ciśnieniu słabszym.

Jedynie stanęły i nie będą na razie uruchomione tramwaje.

Tak wygląda położenie obecnie o godz. 12½ w południe. Odbywa się obecnie zebranie strajkujących i jest nadzieją, że zgodzą się, by wyjączyć ze strajku pracujących w zakładach użyteczności publicznej.

Uchwałą taką strajkujący daliby dowód zrozumienia obowiązków społecznych, które przy wszelkich ruchach zarobkowych winny wykluczyć zakłady użyteczności publicznej, zwłaszcza, że ich pracownicy uzyskują następnie te same korzyści, które zyskują i strajkujący.

Tyle na dziś. Nie zajmujemy na razie krytycznego stanowiska, zaznaczając na razie tylko tyle, że nie wątpimy, że żądania pracowników znajdują ze strony pracodawców takie uwzględnienie iż niebawem przyjdzie do porozumienia i do podjęcia tak bardzo uam potrzebnej pracy.

Nie wątpimy też, że robotnicy zachowają zimną krew i w spokoju odczekają wyniku obrad pracodawców.

wchodzi pp.: prezes dyr. Maciejewski, major dr. Kalicki, por. Fedajko, major dr. Świerżański, por. Rudka, por. Rosiński. Porucznik zarządowi, który sam się ukonstytuuje, zwołanie w końcu marca walnego zebrania, które przyjmie statut, zaśgnawszy, wpięw. informacji o związku poznańskim i warszawskim.

Na członków zapisali się wszyscy obecni, wpłacając zarazem dowolne kwoty na poczet mających być uchwalonemi składkami.

—** UJECIE SZAJKI ZŁODZIEJSKIEJ. Dnia 13 bm. przed południem aresztowała tut. Eksp. Śledcza zorganizowana szajkę złodziejską, która już od dłuższego czasu niepokoiła miasto-okolicę.

Aresztowana szajka złodziejska składająca się z trzech mężczyzn i jednej elegancko ubranej kobiety, która tak sprytnie swoje rzemiosło wykonywała, że nie można było od dłuższego czasu przyjść na jej ślad. Wszyscy aresztowani pochodzą z Grudziądza, znają tut. urzędników i obserwowali ich dziennie na każdym kroku, tak, iż aresztowanie szajki połączone było z wielką trudnością.

Jednakowoż obserwacja ze strony Eks. Śled. była sprytniejsza, gdyż od dłuższego czasu zauważono na wielką skalę prowadzone życie tych gości w kabeletach i kawiarniach, będących bez żadnego zatrudnienia. Pozostałe drobnostki od narzędzi udowodniły ich wszelkie wykonane prace nocne. W mieszkaniu szajki, w którym przebywała, znaleziono cały pek specjalnych wytrychów, kluczy i narzędzi ślusarskich do rozpruwania kas ogniotrawnych. Wymienione narzędzia do włamywania odnaleziono przy ścisłej rewizji domowej w soli przechowane. Dodać należy, iż Julian Lewandowski, jako naczelnik szajki złodziejskiej, zamieszkiwał u gospodarza domu Penke'go przy ul. Zamkowej nr. 37 w mieszkaniu Żenieckiego, który w Gdańsku zamieszkuje i zdał swoje mieszkanie Lewandowskiemu i Emie Wołowskiej; pierwszy przedstawił się jako żonaty i maż wyżej wymienionej facetki. Właściciele domów powinni baczną zwrócić uwagę na swoich lokatorów i w każdym razie zadosyćuczynić przepisom policyjnym. Przy rewizji domowej u Lewandowskiego odnaleziono jeden nowy kosz podróżny, zawierający bieliznę, pochodzącą z ostatniej kradzieży u firmy Dutkiewicz nast. Holz, Szumski, Małomyńska nr. 35 i pani Tomaszewskiej ul. Toruńska, oprócz tego dokumenty osobiste przygotowane na wyjazd na stałe do Niemiec. Gdy wspomniany naczelnik szajki złodziejskiej spostrzeł, że grozi mu niebezpieczeństwo aresztowania, ofiarował funkcj. tut. Eksp. Śledcz. złoty zegarek i 20 tysięcy marek jako łapówkę. Lecz transakcja się nie udała dzięki sumiennoci urzędnika. Wszystkie nazwiska owej szajki złodziejskiej i bliższe szczegóły w tej sprawie podamy w jednym z następnych numerów.

Ruch towarzyszy.

—** WIECZORNICA „SOKOŁA“. Dziś, w środo, odbędzie się w Hotelu Warszawskim o godz. 8 wieczornica, na którą wszystkich członków wraz z rodzinami, oraz sympatyków uprzejmie zapraszamy. Czołem! Zarząd.

Z Pomorza.

—** WEJHEROWO. („Pomysłowy kasjer przed sądem.) Izba karna zjazdowa w Wejherowie rozpatrywała sprawę h. kasjera kolejowego w Gdyni, Pauliana Drażkowskiego, który był oskarżony o fałszowanie biletów kolejowych. Drażkowski dopuścił się tego czynu w miesiącach letnich r. 1921, gdy wyręczając innych urzędników kasowych w dnach, w których w czasie sezonu letniego panował przy kasie wielki natłok, sprzedawał bilety kartkowe. Bilety takie wystawione są w dwóch egzemplarzach, jeden pisany ołówkiem, otrzymuje pasażer i na takim bilecie była wypisana taryfowa cena. Drugi bilet, pisany przez kalkę, ma być równobramiowym z pierwszym i przeznaczony jest dla kasy i do wpisu do księgi przychodów kasowych. Oskarżony pobierał od pasażera należną kwotę za przejazd, lecz na drugim bilecie, który pozostawał w kasie, wpisywał tylko 10 proc. pobranej kwoty i taka odprowadzał do kasy, 90 proc. sumy, odebranej od pasażera, chował do własnej kieszeni. Dla zatarcia śladów fałszerstwa wpisywał na drugim bilecie notatkę „bilet personalny“ i fałszował także księgę przychodów kasowych. Oskarżony dopuszczał się tego przestępstwa przez dłuższy czas i wyrządził skarbowi kolejowemu szkodę na kilkadziesiąt tysięcy mk. Izba karna zasądziła Drażkowskiego wedle przepisów ustawy o przestępstwach urzędników, popełnionych w chęci zysku, na karę ośmioletniego ciężkiego więzienia.

Z całej Polski.

—** ŁÓDŹ. (P. Zw. Lekarzy w Polsce.) W Łodzi powstał niedawno pod przewodnictwem neurologa p. Starzyńskiego oddział „Polskiego Związku Lekarzy w Polsce“, który ma na celu odżyźnienie medycyny.

Lekarze należący do tego związku zobowiązali się nie popierać lekarzy ani aptek żydowskich.

Najwyższy czas, żeby w całej Polsce powstały takie związki, ale nie tylko lekarzy, lecz adwokatów, karpców przemysłowców, itp.

Rozmaitości.

× Skarb chciwej kobiety. W Międzyrzeczu, na Śląsku Cieszyńskim umarła pewna kobieta, zgrzybiała już staruszka. Okna jej mieszkania zawsze były zasłonięte firankami, aby nikt nie mógł zaglądnąć do wnętrza. Dla tego też nikt nie wiedział, że trafiająca umarła, a tylko przypadkiem stwierdziła to sąsiadka Kiedy władze otwały mieszkanie, ujrano w niem straszny brud. W mieszkaniu kilka lat nie sprzątano, zaś ciało zmarłej roilo się od robactwa. Z konieczności trzeba było przeprowadzić rewizję i tu pokazało się, że zmarła przechowywała w zgnitym sienniku 35 kilogramów monet srebrnych i czterdzieści złotych 10-cio i 20-koronówek, a prócz tego tyle pieniędzy papierowych, iż trzeba było nająć sanie aby je mógł przewieźć do najbliższego sądu i złożyć w depozycie.

× Jak długo można zatrzymać oddech? Po głębokim wciągnięciu powietrza dorosły człowiek jest w stanie zatrzymać oddech przez 40—50 sekund. Czas ten może być dłuższy, jeżeli dana osoba leży spokojnie i jeżeli przedtem kilkakrotnie głęboko odetchnęła. Krótszym jest, o ile przedtem oddychający poddawał się czynności natężającej muzyki. W normalnych warunkach u normalnych osób o zdrowych płucach podany przeciąg czasu jest naturalnym zjawiskiem. Dwaj francuscy lekarze poświęcili temu zjawisku osobne badania i doszli do wyniku, że o ile oddech napotyka na przeszkodę, pochodzącą ze serca i z płuc, możliwości zatrzymania oddechu, jest ograniczoną i to w prostym stosunku do siły zaburzeń. Pacjenci z chronicznym bronchitem lub rozedmą płuc nie mogą zwykle wstrzymać oddechu dłużej nad 20 sekund u pacjentów gruźlicznych jest sztuczna pauza w oddychaniu zwykle nie dłuższa nad 14 sekund. Wada sercowa może czas ten skrócić do 10 sekund. Objętość płuc nie ma nic wspólnego ze zdolnością do zatrzymania oddechu i osoby, które mają możliwość wciągnięcia naraż wielkiej ilości powietrza do płuc, nie zawsze mogą ją przez wspomniany przeciąg czasu zatrzymać.

Wesoły kącik.

— Powiedz mi Jasiu, czego ten organista tak fałszuje?
— A bo widzisz, on ma krótki wzrok.
— Cóż to ma do grania?
— No, bo on gra nie tylko to, co ma napisane w nutach, ale i muchy, co na kartach śladają.

Ważny powód.

Pan do lekarza: — Patrz pan, w tej chwili przechodził pański przyjaciel M., czemu się on nie kłania?
Lekarz: — Ma do mnie żal, ponieważ niedawno leczyłem jego teściową.

Pan (zdziwiony): — czy umarła?

Lekarz: — Właśnie że nie!

Ładna żona.

— Wiesz co, masz tak ładną żonę, że gdy patrzę na nią, to muszę sobie powiedzieć: „I nie wódz nas na pokuszenie.“
— To nic. Gdybyś ją znał bliżej, to modliłbyś się: „Ale nas zbaw od złego.“

Baczność!

Baczność!

Cygara i papierosy
najlepszego fabrykatu po cenach fabrycznych oddaje hurtownia

Stefan Wawrzyniak,

Skład cygar, papierosów i tytoni
Hurtownie Detalicznie

Tel. 208 Grudziądz, Pl. 28. Stycznia 29. Tel. 208

Pp. Kupcom, Restauratorom, Kaniynom najwyższy upust, stąd najlepsze źródło zakupna.

Kupcy!

Strona „Handel i przemysł“
zawiera cenne wiadomości.

Nowości wydawnicze.

© (Bartkiewicz Z.: Historia jednego podwórza. Powalski Jan: Nad jeziorem. — Nakładem Gebethnera i Wolffa. Warszawa 1922).

Obie powieści, które właśnie ukazały się na pulkach księgarskich, są zjawiskiem niepowszedniem, w dodatku tego słowa znaczeniu.

Walory pióra Bartkiewicza, i znane dobrze z pierwszorzędnej wartości jego nowel, przy opracowaniu powieściowym wcale się zmniejszyły. Pozostała nadal meska jedność jego słowa pisanego, pozostał nadal bystry zmysł obserwacyjny, nie tylko przy traktowaniu ludzi, ale i zwierząt, co zna-

nem już było z jego nowel „Pisie dusze“, krótko, powieść „Historia jednego podwórza“ narzuca się sama czytelnikowi swoją rzetelną wartością.

Również unikatem niemal w dobrem tego słowa znaczeniu jest powieść Powalskiego „Nad jeziorem“. Pisząc swą „zielankę wielkopolską z XIII. w.“ autor bardzo sumiennie przestudjował źródła średniowieczne i odczuł ducha średniowiecza i bardzo umiejętnie zarchaizował swój język, przydając wiele wdzięku „średniowiecznego“ swej doskonałej kreacji.

Obie powieści, przynosząc zaszczyt autorom, będą niewątpliwie przez czytelników rozchwytywane.
A. C. S.

Od Administracji

Trzeba znów odnowić przedpłatę na nowy kwartał. Po usilnych staraniach, uzyskaliśmy to, że Szan. nasi Czytelnicy w b. zab. pruskim mogą znów od razu zapisać „Głos Pomorski“ na cały kwartał. Prosimy serdecznie przygotować przedpłatę, bo listonosze od 15—25 marca mają obowiązek przedłożyć kwit abonentowy, o ile tego przez zapomnienie, nie uczynią, trzeba zadać, by kwit taki przyniesli.

Prosimy o zjednywanie nam nowych stałych prenumeratorów.

Rolnictwo-Przemysł-Handel-Praca.

Organizacja Przemysłu Pomorskiego.

Po latach pożogi wojennej powracamy powoli do normalnych warunków pracy. Kraj nasz podnosi się z upadku, a z nim rolnictwo, przemysł i handel. W ścisłym związku z ekonomicznym podniesieniem się kraju, łączy się cały szereg niezwykle ważnych spraw, dotyczących się głównie tych trzech wyżej wymienionych czynników rozwoju ekonomicznego.

Jedną z takich ważnych spraw oczekujących z niecierpliwością swego załatwienia, jest sprawa organizacji przemysłu w najobszerniejszym słowa tego znaczeniu, od wielkiej fabryki począwszy, kończąc na najmniejszym warsztacie rzemieślniczym.

Sąsiednie dzielnice dawno już odczuły i zrozumiały potrzebę takiej organizacji i utworzyły odpowiednie instytucje, które dotychczasową swą działalnością wykazały, że stoją w zupełności na wysokości swego zadania. Rolnicy, kupcy, robotnicy, urzędnicy itp. dawno już posiadają swe własne organizacje, zastępujące ich interesy wobec innych klas — jedynie dotąd przemysłowiec Pomorza nie pomyślał o utworzeniu własnej, jednolitej organizacji, obejmującej cały przemysł Pomorza, stojącej na straży jego interesów, zawodowych i mogącej ująć całość zadań przemysłu w swoje ręce.

Potrzeba takiej organizacji coraz dotkliwiej daje się odczuwać. Rząd asygnuje miliony na pożyczki dla przyjsia z pomocą i podźwignięcia przemysłu.

Często odbywają się korzystne licytacje i sprzedaże hurtowe. Czasami zachodzi możliwość wspólnego zakupu surowca przez przemysłowców tej samej branży, oraz wspólnego zbytu fabrykatów. To znów wychodzą krzywdzące przemysł rozporządzenia, lub też zachodzi potrzeba wypowiedzenia się wobec władz imieniem przemysłu. Nieraz władze same żądają wyjaśnień lub wskazówek, a chcąc przyjąć z pomocą, nie wiedzą, jaką drogą trafić do każdego przemysłowca, nie wiedzą, co któremu byłoby potrzebne itd. Wszystkie te zagadnienia, rozbijają się bezowocnie o brak odpowiedniej organizacji.

Dla załatwienia tych wszystkich spraw, trzeba mieć jakąś drogę szybką i pewną; taka droga jest jedynie szeroka i sprężyste działająca organizacja. Wyżej przytoczone argumenty, aż nadto jasno uzasadniają potrzebę utworzenia jednej dużej organizacji przemysłowców na Pomorzu, któraby połączywszy się z innymi podobnymi organizacjami w Polsce, wspólnie zdobywała rynki zbytu, tym samym dając możliwość rozwoju i pomorskiemu przemysłowi i zajęcia słusznego należnego mu miejsca.

Pole pracy otwiera się olbrzymie. Międzynarodowy przemysł wszelkimi sposobami dąży do odbudowy Rosji, widząc w niej nigdy niezaspokojony rynek zbytu dla swych fabrykatów. I jeżeli chcemy z nimi konkurować, do czego mamy słuszne prawo, to musimy przemysł nasz na wyższej postawić stopie. Korzyści z tego osiągniemy stokrotnie.

Nie chcąc dłużej odwlekać tej tak ważnej dla naszego przemysłu sprawy i choć w części zadośćuczynić wymaganiom chwili, grono przemysłowców z Torunia i okolicy z własnej inicjatywy podjęło się utworzyć organizację pod tymczasową nazwą „Towarzystwo Przemysłowców“ (w przyszłości projektowana jest nazwa „Związek Przemysłowców Pomorza“), której celem byłoby zorganizowanie naszego przemysłu narazie w Toruniu i okolicy, a następnie łącznie z innymi środowiskami przemysłowców i na całym Pomorzu. W tym celu zwołane zostało ogólne organizacyjne zebranie przedstawicieli większego i małego przemysłu. Zebraniem przedstawiono sprawę i zyskawszy jej aprobatę, wybrano tymczasowy zarząd, któremu powierzono prowadzenie prac organizacyjnych. Prace te trwają do obecnej chwili i są już na ukończeniu. Omówiono już cały szereg kwestii podstawowych oraz opracowano projekt statutu. Ważne zebranie odbędzie się niebawem.

W międzyczasie urządzono szereg zebrań i kilka odczytów, z których jeden na temat tak aktualny jak sprawa budującej się elektrowni wodnej w Gródku. Najbliższym projektem naszym odczytem będzie odczyt na niezwykle aktualny dla naszego przemysłu temat: „Zniszczenie i odbudowa Rosji a zadania naszego przemysłu“.

Wszystkie powzięte dotychczas kroki spotykają się z coraz wzrastającym zainteresowaniem i jak najgorętszym przyjęciem. Lecz dla pewnego i naprawdę korzystnego przeprowadzenia sprawy, potrzebne jest koniecznie wspólne działanie wszystkich przemysłowców Pomorza. W jednolitej sile. Wtedy dopiero oczekiwać możemy prawdziwie dobrych rezultatów. Wszyscy przemysłowcy i rzemieślnicy, którym dobro przemysłu naszego leży na sercu, proszeni są gorąco o jak największą propagandę sprawy powyższej i zasięganie bardziej szczegółowych informacji o tworzącej się organizacji i o warunkach przystąpienia do niej u p. inż. Jana Brody (Toruń, Koszarowa 13), tymczasowego prezesa towarzystwa.

Przed otwarciem II Targu Poznańskiego.

Od daty otwarcia II Targu Poznańskiego oddziela nas zaledwie kilka dni. Z tego powodu w biurze Miejskiego Urzędu Targu Poznańskiego na pl. Sapieżyńskim nr. 10 a, jak i na terenach wystawowych: przy ul. Głogowskiej i napl. Prezydenta Drwęskiego wre gorączkowa praca. W przyspieszonym tempie wykończane są prace przygotowawcze. Cały ogrom pracy biurowej, związanej z organizacją II Targu Poznańskiego, jest już uskutecznił. Podział miejsc w budynkach wystawowych już nastąpił, o czym wszyscy wystawcy otrzymali odpowiednie zawiadomienie ze wskazaniem numeru miejsca. Rozesłano im także legitymacje wraz z biletami wstępu.

Bardzo ożywioną propagandę prowadzi Miejski Urząd Targu Poznańskiego zagranicą. Na Targu w Pradze Czeskiej istnieje specjalny punkt propagandy i rozdawane będą kartki ulotne o Targu Poznańskim. Wszystkie nasze poselstwa i konsulaty zagranicą za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych otrzymały już prospekty o Targu Poznańskim, wydane w czterech językach. Takie same prospekty otrzymały Misja zagraniczna w Polsce oraz szereg najpoważniejszych firm zagranicznych.

Miejski Urząd Targu Poznańskiego posiada szereg informacji, z których się okazuje, że prowadzona od wielu tygodni wyteżona propaganda odniosła pożądany skutek. Ze wszystkich stron kraju zapowiadane są liczne zbiorowe wycieczki. Z b. Królestwa Kongresowego i z Małopolski, nie mówiąc już o naszej dzielnicy, zjadą się w dniu Targu do Poznania dziesiątki tysięcy osób, bo zainteresowanie Targiem jest po prostu niebywałe.

Zapowiedziane także zostały liczne wycieczki z zagranicy: z Belgii, Francji, Holandji, a z bliższych sąsiadów: z Czecho-Słowacji, Rumunii, Krajów Bałtyckich i Rosji. Okazuje się, że II. Targ Poznański będzie bardzo wybitnym wydarzeniem w życiu gospodarczym Polski, to też co do wyników Targu można wnosić, że będą imponujące.

ROLNICTWO.

— O wczesne zamówienia narzędzi rolniczych. Związek polskich organizacji rolniczych i Centrala współdzielczych stowarzyszeń rolniczo-handlowych zwracają się do ich członków-rolników, by nie zwlekać z nabywaniem i zamawianiem maszyn i narzędzi rolniczych.

Skutkiem tego organizacji rolniczo-handlowe nie mogą robić zamówień w fabrykach, które pracują na skład, a wobec niemożności uzyskania dostatecznego kapitału obrotowego, są zmuszeni do ograniczenia swej produkcji. Taki stan rzeczy grozi tem, że gdy bezpośrednio przez rozpoczęciem robót polnych, rolnicy zaczęli masowo robić zakupy, ani organizacje handlowo-rolnicze, ani fabryki maszyn i narzędzi rolniczych, nie będą mogły pokryć całego zapotrzebowania.

Rolnicy zwlekają z nabywaniem i zamawianiem narzędzi itd w przewidywaniu ewentualnej niżki cen. Wobec tego należy zaznaczyć, że rachuby na niżkę cen mogą zawieść i że jedynie te gospodarstwa rolne będą miały pewność otrzymania żądanych maszyn i narzędzi, które je dość wcześnie zamówią i zakupią.

Jeżeli rolnicy natychmiast zamawiać będą potrzebne im narzędzia i maszyny rolnicze, przyczynią się do tego, że robotnik pracujący w fabryce będzie miał zatrudnienie, a — rolnik maszynę i narzędzia. (i.)

— Zjednoczenie Producentów Rolnych komunikuje, że sprzedaje członkom swym po cenach konkurencyjnych:

1. olej gazowy do popędu motorów Diesela 135 mk. kilo,
2. nafta biała rafinowana 156 mk. kilo,
3. benzynę rolniczą do wszelkich maszyn (C. g. 750 razy 70) 300 mk. kilo,
4. benzynę samochodową (C. g. 700 razy 735) 350 mk. kilo,
5. olej wazelinowy do skór itp. 145 mk. kilo,
6. oliwa wrzecionowa jasna do lekkich maszyn rolniczych, 170 mk. kilo,
7. oliwa maszynowa, średni gatunek, jasna rafinowana 210 mk. kilo,
8. oliwa maszynowa 4,5 jasna rafinowana 240 mk. kilo,
9. oliwa motorowa, średni gatunek 270 mk. kilo,
10. oliwa motorowa ciężka 310 mk. kilo,
11. stały tłuszcz (sprzedajemy tylko brutto za netto) 290 mk. za kilo.

Wysyłka każdej ilości natychmiast. Podać dokładny adres oraz stację kolejową. Zapłata natychmiast po otrzymaniu rachunku. Zastaw za beczki drewniane 4000 mk., zwrot pieniędzy po odesłaniu beczki w dobrym stanie.

Za wynajęcie beczki drewnianej 150 marek na 30 dni tj. miesiąc, kilka dni następnego miesiąca, liczy się jako miesiąc cały.

Datę wysłania towaru, lub odesłania beczki, przyjmuje się datą duplikatu listu przewozowego. Za beczki żelazne pobierane będą 20 000 marek jako zastaw, zaś 800 mk. na 30 rolnik maszyn i narzędzia. (i.)

HANDEL.

— Ustawa alkoholowa. Dnia 28 lutego rb. obowiązywać zaczęła ustawa z dnia 27 stycznia rb. w przedmiocie sprze-

daży napojów alkoholowych. Redukcja i likwidacja przeznaczonych do redukcji miejsc detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych do przewidzianej w ustawie normy, wynoszącej jedno miejsce sprzedaży na 2500 mieszkańców, musi być ukończona do końca roku 1922. Hurtowa sprzedaż napojów alkoholowych, stanowi przemysł koncesjonowany, przyczem koncesje, które zostaną cofnięte w wykonaniu przewidzianej w ustawie redukcji miejsc sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych, państwo nie płaci żadnego odszkodowania.

Charakterystycznym i nowym ustępem jest następujące, postanowienie ustawy, a mianowicie:

„Kto w stanie nietrzeźwości, wywołanej nadużyciem napojów alkoholowych, zachowaniem swoim daje powód do publicznego zgorznięcia, a także, kto w takim stanie nietrzeźwości znajduje się w miejscu publicznym, bez względu na swoje zachowanie się podlega karze, w art. 8 niniejszej ustawy przewidzianej (t. j. karze grzywny do 20 000 mk. lub aresztu do 1 miesiąca lub łącznie obydwom karom, w razie powtórzenia zaś przekroczenia — karze grzywny do 100 tysięcy marek lub aresztu do 3 miesięcy lub też łącznie obydwom karom).

Takiej samej karze podlega ten, który drugiego do takiego stanu nietrzeźwości doprowadził, prócz tego odpowiada on za nietrzeźwego solidarnie za wszelkie szkody i straty wyrządzone innym przez osobę, którą do stanu nietrzeźwości doprowadził lub do niego się przyczynił.“

— Drzewo polskie w Niemczech. Wywóz drzewa z Polski do Niemiec wpływa obecnie w znacznym stopniu na kształtowanie się cen drzewa na rynku niemieckim. Z powodu zawarcia przez Polską umów na dostawę w rb. drzewa dla Anglii, Francji i Holandji ceny drzewa polskiego na rynku niemieckim poszły w górę. Pomimo to popyt na drzewo z Polski jest duży.

— Dlaczego skóry drożeją. W ministerium przemysłu i handlu powstał podobno projekt uchylecia zakazu wywozu skór; według jednych wersji dozwolony ma być wywóz bez ograniczeń skór bydłych, końskich i cielęcych, według innych tylko cielęcych.

Rzecz prosta, uchylanie zakazu wywozu skór spowodowałoby szybki odpływ skór naszych zagranicę, gdzie ceny są 2—2 i pół raza takie jak u nas; następstwem tego byłby zastój w garbarstwie krajowym i drożyzna obuwia.

Już obecnie na wieść o samym zamiarze zwolnienia skór do wywozu ceny skór ujawniają tendencję zwyżkową. Należy mieć nadzieję, że narazie zakaz wywozu skór zostanie utrzymany.

— Z Polsko-Francuskiej Izby Handlowej w Warszawie (Szkoła 10). Ze względu na zainteresowanie, jakim się cieszą Targi i wystawy prowadzące do wznowienia i rozwoju międzynarodowych stosunków handlowych, podajemy poniżej spis tych, które w roku bieżącym odbędą się we Francji:

- Luty — od 1—15. Epernay — Targ winny,
- Marzec — od 1—15. Lyon — Wiosenna wystawa Targu Lugduńskiego,
- Kwiecień—Maj — od 14—16. Alger — Targ w połączeniu z wystawą,
- Kwiecień—Listopad — Marsylja — Wystawa kolonialna,
- Maj — od 10—15. Paryż — Targ paryski, XIV-ty, tylko dla wyrobów francuskich,
- Czerwiec — od 15—30. Bordeaux — VI-ty Targ w Bordeaux,
- Czerwiec—I lipiec — od 24—2. Bourges — Targ-Wystawa,
- Październik — od 1—15. Lyon — Jesienna wystawa Targu Lugduńskiego.

C. L. O.

— Posiedzenie komitetu celnego. Na posiedzeniu komitetu celnego w ministerium przemysłu i handlu między innymi omawiano projekt regulowania stosunków celnych. Projekt ten w ogólności zawiera postanowienia, mocą których Sejm ma upoważnić ministerium przemysłu i handlu do regulowania tych wszystkich stosunków celnych, co do których istniała tylko uchwała Sejmu, nie ustawa, z dnia 1 sierpnia 1919 r. Upoważnienie to obejmuje: ustanowienie wysokości opłat manipulacyjnych celnych, kredytowanie i odroczenie wpłat należności celnych, wprowadzenie ulg celnych na środki pierwszej potrzeby, na surowce i narzędzia produkcji, przywożone z zagranicy, ustanawianie cel na wywóz środków żywności i surowców, ustanawianie dodatkowych opłat celnych od towarów zagranicznych premjowanych, wreszcie wprowadzenia poprawek do taryfy celnej z 4 listopada 1919 r., i to poprawek, dotyczących stawek celnych i tekstu taryfy. Wszystkie prace ministerium przemysłu i handlu, wypływające z tego upoważnienia wymagają jednak do uzyskania mocy obowiązującej potwierdzenie Sejmu.

Zagranica.

— Bank Francuski zniżył stopę dyskontowa z 5% na

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.
Za redakcję: Izidor Średzki.

Baczność!!

Tylko do 25 marca przyjmują listonosze przedpłatę na Głos Pomorski na miesiąc kwiecień i drugi kwartał (kwiecień, maj, czerwiec, 1922 r.)

Baczność!!

Baczność!!

Obwieszczenie.

o podwyższeniu cen za znaczki inwalidowe.

Od poniedziałku 27 lutego 1922 r. wynosi opłata za znaczki inwalidowe w najwyższej klasie (przy zarobku rocznym ponad 1.150 mk.) 30.— mk.

Niższe klasy nie wchodziły przy obecnych wysokich zarobkach w rachubę. Dobrowolnie ubezpieczeni, chcący wlepić znaczki niższej klasy, mogą je zakupić u powiatowych kontrolerów Ubezpieczalni Krajowej.

Pracodawcom nie wolno za czas pracy po dniu 26 lutego 1922 r. wlepić innych znaczków jak tylko znaczki nowe po 30.— mk.

Znaczki dotychczasowe wolno używać jedynie w ten sposób i to najdalej w przeciągu następujących 6 miesięcy, jeśli chodzi o wniesienie opłaty na czas przed dniem 27 lutego r. b. Posiadający znaczki dotychczas obowiązujące, mogą je na pocztach zamienić na znaczki nowe i to najdalej do 31 sierpnia r. b. Po tym dniu stają się wszystkie dotychczasowe znaczki bezwartościowe i używanie ich jest zabronione.

Poznań, 27 lutego 1922.

Zarząd Ubezpieczalni Krajowej
(—) Wybierański.

Powyższe obwieszczenie podaje się niniejszym do ogólnej wiadomości.

Grudziądz, dnia 11 marca 1922 r.

Urząd Ubezpieczeń miasta Grudziądza.

WEZWANIE.

W sprawie karnej przeciw Konopackiemu i spółn. o niedozwolony wywóz rzeczy za granicę został wyznaczony termin do rozprawy głównej na dzień 1 kwietnia 1922 r. o godz. 9-ej przedpł. przed Izbą Karną Grudziądza celem orzeczenia konfiskaty przedmiotów niedozwolonego wywozu stanowiących własność Ryszarda Komnicka i Olgi Schmelter.

Wzywa się przeto pana Ryszarda Komnicka i panią Olę Schmelter ze Zgąłobłot pow. Brodnica, jako strony interesowane na powyższy termin.

Prokuratura przy Sądzie Okręgowym.
Grudziądz, dnia 14 marca 1922 r.

Posada Lekarza-Asystenta

Szpital miejski w Grudziądzu poszukuje od zaraz lekarza - asystenta, warunki: wolne mieszkanie, utrzymanie i miesięczne wynagrodzenie w sumie 20.000 mk.

Jest tu dana możliwość wydoskonalenia się i wyszkolenia praktycznego. Oferty uprasza się nadesłać do Administracji Szpitala Miejskiego w Grudziądzu.

Grudziądz, dnia 10 marca 1922 r.

Magistrat Szpitala Miejskiego.

Rada Nadzorcza Spółki Akcyjnej „Tuszeńskie Warsztaty Stolarskie” w Grudziądzu

zawiadamia p.p. akcjonariuszów, że w dniu 30 marca 1922 r. o godzinie 12^{1/2} w południe w lokalu Wojskowego Stowarzyszenia Współdzielczego w Grudziądzu (Kozary im. Wł. Jagiełły) odbędzie się

WALNE ZEBRANIE

z porządkiem dziennym następującym:

1. Zagajenie zebrania.
2. Wybór przewodniczącego sekretarza i asesorów.
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej.
4. Stan działalności na rok 1922.
5. Budżet na rok 1922.
6. Podwyższenie kapitału zakładowego do mk. 30 miljonów.
7. Wnioski p.p. akcjonariuszów.

ŚLEDZIE VAAR

ze składu gdańskiego

poleca tanio

Hurtownia Spółek Spożywców
Tow. Akc.

Oddział w Grudziądzu

Tel. 741 i 742. Skrzyżka do listów 3.

Bezpośrednio z kopalń

WĘGIEL i KOKS

dostarcza wagonowo

Dom Handlowy
inżynier H. Fortini,
Dąbrowa Górnicza.

Wiadom: Hotel Centr. nr. 5.
Marjan Misztal.

Sikorski i Bieliński

GRUDZIĄDZ

ulica Trzeciego Maja nr. 7, I piętro

HURTOWNIA WYROBÓW WŁÓKNISTYCH!

Pomimo nieustannej zwyczajki cen fabrycznych sprzedajemy nasze towary po stosunkowo niskich cenach

ubraniowe sukna koszulowe
spodniowe szewioty inletry
caggi bluzkowe pościelowe
podszewki fartuchowe surówkę

POKOST czysto lniany

poleca najstarsza fabryka pokostu
egz. od 1848 roku

A. KOCIOLKIEWICZ i S-KA.
Warszawa
Jerozolimska 18. Telefon 22-97.

KSIĄŻKOWY (BUCHALTER)

pierwszorzędna sła, starszy solidny i lub jako
kasjer ewent. korespondent handlowy
poszukuje posady zaraz lub od 1 marca. Ofert
uprasza się pod nr. 667, do eksp. Głosu Pom.

„OPIEKA“

biuro prawne, Grudziądz, ulica Klasztorna nr. 3. wykonuje i opracowuje wszelkie sprawy piśmienne jak skargi, wnioski, prośby, reklamacje do wszystkich sądów i urzędów.
— Tłumaczenia będą przyjmowane. —

Maszyny do pisania

systemu Remington i Underwood oraz
2 półszorki, 2 kantary i szafę
ogniotrwałą

przedawać będziemy przez publiczną licytację
dnia 13-go marca o godzinie 9-ej rano w
Poznaniu przy ul. Pawła 7, II pokój 44.

W razie nieosiągnięcia ceny wywołania, towar nie zostanie sprzedany.
Poznań, dnia 6 marca 1922 r.

Ministerstwo b. dzieln. pruskiej
Departament Przemysłu i Handlu

Przeważnie dla Amerykanów!

Osady ziemskie od 5 do 300 mórg, wszystko prywatne majątki z całym żywym i martwym inwentarzem, 155 mórg ziemia 1 kl. 13 km. od Grudziądza, dobre zabudowan. całe żniwa, 7 koni, 15 krów, 11 świń ozujących, dom 7 pokoi z kuchnią prędko do sprzedania

Interes pośrednictwa
F. Jankowski i S-ka.
ulica Rzeźalniana nr. 24 parter.
Grudziądz, (Pomorze)

Telefon 410

1 a Węgiel górnośląski
dzienne nadchodzi. Proszę o zamówienie.

Br. OZGA Hurtownia
Grudziądz, Groblowa 20.

Niżej podpisana Kasa poszukuje
zaraz

dwóch asystentów

Pożądana jest znajomość ustawy o obywatelstwie ubezpieczeniu na wypadek choroby, kasowości i władanie językiem polskim w słowie i piśmie. Pobory podług kl. XI urzędników państwowych. Inwalidzi wojenni mają pierwszeństwo. Wnioski z życiorysem i odpisami świadectw uprasza się nadesłać do Zarządu niżej podpisanej Kasy.

Powiatowa Kasa Chorych w Tczewie.

POSZUKUJE

posady od zaraz.
Kierownika Miyna b. kasjera, prakt. posiad. na żądanie m. złożyć kaucję.

A. NIKE, Świdziebnia pow. Rypin.

Slusarze

z dobrymi świadectwami do produkcji sznitów potrzebni do Warszawy. Oferty przesyłać

„Stanrej“ Spółka Akc. Warszawa
MOKOTÓW Rejtana 17.

SEKRETARZE

wymowni, doświadczeni w organizacji, umiejący współpracować w pismach, o przekonaniach chrześcijańsko-demokratycznych, do pracy w związkach zawodowych i w politycznym stronnictwie w Królestwie i b. dzieln. prusk.

mogą się zgłosić

z podaniem kwalifikacji i wy magań.

Chrześcijańskie Narod. Str. Pr.
Grudziądz, ul. Groblowa 31.

Waga pomostowa

na 100 ctr. na sprzedaż.

Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego nr. 763.

Biegła stenotypistka

może się zgłosić w godz. od 11—2.
ulica Solna 4/5. Rada Pomorska.

Podkłady kolejowe

sosnowe. 270/280 z pozwoleniem wywozu, lub bez, kupuje, również wszelkie drzewo okrągłe i tarte. Pilne oferty pod nr. 629 Reklama Polska.

Bydgoszcz, ulica Gdańska 164.

Kupię wózek dziecięcy sport.

nowy, lub używany, w dobrym stanie, laskawa zgłoszenia

Rosenbeiger, Bonboniera Toruńska 18

Baczność! Baczność! TANIA WYPRZEDAŻ MEBLI!

Z powodu zwinięcia składni sprzedaję po najniższych cenach: sosnowe szafy do rzeczy oraz szafy z lustrami, orzechowe wertyki, czerwone sosnowe łóżka, czerwone postumenty oraz korytka do kwiatów itd. wszystko nowe.

Kupno okolicznościowe mało używanych mebli jak: orzechowe szafy do rzeczy, wertyka, lustra oraz szafy z lustrami, regulatory i t. p. śmieśnie tanio. Meble koszykowe po znacznie niższych cenach.

Skład mebli ulica Stara 10.
od 10—1 i 3—6 godziny.

KOWAL GMINNY

z własn. narzędz. potrzebny od 1 kwietnia 22 r. Zgłusz. z dołącz. odpis. świadectw do sąlysa

SCHULTZ, Dusocin

p. Grudziądz. [774]

Posady.

Uczeń piekarski

syn uczciwych rodz. może się natychm. zgłosić.
Jan Zajęcowski,
mistrz piekarski
Rządowa 3.

Stolarzy

na dębowe torniowane meble poszukuje na wysoką płacę
G. Habermann, fabryka mebli
Bydgoszcz
Unji Iabelskiej 9—11.

Poszukuję od 1. IV. ewent. zaraz do mej drogerji

PANNY

która w tym zawodzie ma pewną praktykę Pierwszorzędna i na wskroś rzetelne siły upr. o podanie pretensji pod nr. 753 do Głosu Pom.

Inteligentny drogerzysta lat 24 poszukuje

POSADY

jako ekspedient, lagerysta, kierownik oddziału lub filji, lub też jako urzędnik w szpitalu miejskim lub zakładzie, w urzędzie młodzieży lub w kasie chorych. Łask. of. pod adres

Wiktor Rubach
Poznań, Poczta 26.

Poszukuje się [905]

ogrodnika

od zaraz lub 1. IV. do majątku.

Strzemięcin p. Grudziądz.
Telefon 283.

Zdoln. fryzjerki

od zaraz lub później poszukuje

Paweł Krönke, Bydgoszcz
ul. Dworcowa 12.

Pierwszej fryzjerki

za wysoką pensję poszukuje zaraz

Pruski, Bydgoszcz
ul. Dworcowa 10.

Chłopak

do pomocy potrzebny.
Toruńska 11 skład cygar.

Poszukuje się [923]

torfiarza

zaraz. Zgłoszenia
BALLER
Wieś Rożnowo (Rossenthal)
powiat grudziądzki.

Cukiernik

lat 27, obznajmiony we wszelkich działach cukierniczych, szuka stałej POSADY Łask. zgł. upr. nadesłać do Gł. Pom. pod nr. 916.

Starszy praktykant
polak

z 2^{1/2} letnią praktyką z powodu stosunków rodzinnych poszukuje POSADY. Łask. zgłusz. z pod. warunków nadesłać do Gł. Pom. p. nr. 921

Sprzedaje.

Do sprzedania [912] skromne urządzenie 1 pokój i kuchnia, także mieszkanie do odstąpienia.
Przetuskowa 21. III p. prawo.

Wóz

2^{1/2} cali prawie jak nowy, redio syst. „Ventzki“ dobre śle i lejce na parę koi, wszystko w dobrym porządku, sprzeda natychmiast.

Władysław Skawrański
Waldowa szl. p. Chelmno.

Mam na sprzedaż
drzewo bukowe
oraz buraki na paszę.
Szotczyński, tel. 669.
Tuszewo pow. Grudziądz.

Skrzypce koncertowe

pierwszorzędne mahoniowe, używane tylko przez pierwszorzędnych artystów, na sprzedaż.
Kościszki 12 I n. pr.

Fortepian

(skrzydło) brązowy okolicznościowo za 200 000 marek, oraz kuchnia (Senking) nadająca się na małątek ziemski za 110.000 mk na sprzedaż.
Kriessbach, Jabłonowo.

Fortepian

(skrzydło) salonowy (krótki), piękny ton fabryki Rönisch na sprzedaż.
Poniatowskiego 5 p. pr.

Ziemniaki

na paszę

zaraz na sprzedaż.
Szydlik, Hotel Polski.

Elegancki używany

wózek dziecięcy
na podwójnych resorach i gumach na sprzedaż. Zgł. Gł. Pom. 926

Kupna.

Kupujemy każdą ilość

szmelcu

miedzianego czystego-niebieskiego. Oferty prosimy składać do Tow. Fabryki Metalporceiniana Grudziądz, Tuszeńska Grobla 50-52. [847]

Poszukuje się dobra utrzymanej. [761]

wagi

(Balkenwage), ewentualnie z ciężarkami.

Drogerja-Alchemia,
Klimek & Sp.,
w Grudziądzu Kwizdyńska 30.

Dzierżawy

Wydzierżawi się
natychmiast

RESTAURACJĘ

z wolnym mieszkaniem. Do posiedzenia porzeba około jeden milj. mk. Zgłoszenia o ile możliwe osobiste przyjmuję

St. Cichocki

Toruń, Szeroka 17.

Mieszkania

Mieszkania

2—3 do 5 pokoi poszukuje L. Rychter, drogerja. Grudziądz Stara 15

Zamienię mieszkanie

3 pokojowe na 4 lub 5 pokoi. Zgłusz. ul. Rzeźalniana 16, prt. prawo

Różne

Znajduje się sukia gończa, stara, pstru, bez ogona, z apertjerów niemieck. Przyślakala się przy końcu grudnia 1921 r. w Dziakdowie. Jest do odebrania u podległego R. Kojakowski w JANOWIE ziemia Plocka powiat Przasnysz. [808]

Wspólnika

z kapitałem 4—5 milj. mk. celem kupna posiadłości i rozszerzenia interesu poszukuje się. Zgł. do Głosu Pomorskiego pod nr. 910.

Obelge rzuconą na p. Mar annę Pawlewicz niniejszym cofam [924]

Wróblewska.